

Bladser ofte i Nærheden af Klippeskysten, og de ældre Fiskere, som daarlige kunne faale at komme langt ud paa Fiskeri tilhøs, ernære sig særlig ved at fiske her. Det forekommer mig derfor indlysende, at naar de svenske Fiskere ogsaa skulle kunne fiske her med deres store Baade med 5—6 Mand's Besætning, ville de skubbe de bornholmste Fiskere tilside, som komme med mindre Baade med 2—3 Mand's Besætning. Derfor er det et Livsspørgsmaal for de bornholmste Fiskeres Eksistens at kunne faae Søterritoriet beskyttet for Efteraars Sildefiskeriets Skyld, hvilken Sild i Reglen udføres. Jeg har set en Beregning fra Bornholm, der vist er saa nøiagtig, som den overhovedet kan fremkomme under disse Forhold, og hvorefter der aarlig fiskes over 600,000 Dl Sild; deraf forbruger Befolkningen Halvdelen, og Halvdelen udføres. Svenskerne have indbragt 140,000 Dl, de bornholmste Fiskere 460,000. Svenskerne have saaledes knapt indbragt den ene Fjerdedel og de bornholmste Fiskere godt de tre Fjerdedele. Det er altsaa ikke rigtigt, naar det er paastaet, at de bornholmste Fiskere ikke kunne forlyne Dens Beboere med de til deres Husholdninger nødvendige Sild. Men der er andre Omraader, hvor de svenske Fiskere gjøre Fortræd. Særlig i den sidste Halvdel af April, i Mai og i den første Halvdel af Juni drives der et ret indbringende Lægefiskeri udfor Bornholms Vestkyst; men naar de svenske Fiskere komme til Sommersildefiskeriet, saa gjøre de stor Fortræd paa de bornholmste Fiskeres Lægearbejde i den Tid. Det vil derfor være en overordentlig Fordel, naar Søterritoriet kan blive respekteret. Jeg har for ikke lang Tid siden haft et Møde i Hasle med en Del Fiskere fra forskellige Fiskerleier, og de erklærede der for mig, at hvis ikke Kanonbaaden Hauch kunde faae Instrux om at beskytte de bornholmste Fiskeres Ret paa Søterritoriet, vilde de enstemmig bede mig om at stemme Nei til Bevillingen til Kanonbaaden, og en af disse Fiskere, Sørgeften fra Hasle, udtalte paa dette Møde, at han isjor var med en af sine Kammerater seilet ud til Kanonbaaden Hauchs Chef og havde spurgt ham, om han ikke kunde beskytte Bornholms Fiskere paa Søterritoriet mod Svenskerne, men at han havde faaet til Svar, at Chefens Instrux forbød ham det, at vi havde intet Søterritorium, da Folkethinget ikke havde vedtaget nogen Fiskerilov. Det sagde denne Fisker paa det nævnte Møde i Hasle. Jeg kan ikke forstaa denne Udtalelse, især naar jeg ser hen til, at den høitærede Indenrigsminister i Mødet den 17de Januar 1881 her i Thinget har udtalt med Hensyn til dette

Søterritorium: „Forholdet er simpelthen dette: der er ingen Tvivl om, at der ikke tilkommer nogen Fremmed Fiskeret paa dansk Søterritorium. Derom er der ikke og kan der ikke reises Tvivl“. Efter en saadan Udtalelse kan jeg ikke forstaa, at Chefen for en Kanonbaad, som man har udsendt for en Bevilling, givet af Rigsdagen under den Forudsætning, at Kanonbaaden skulde vaage over, at Forbndet mod fremmede Fiskeres Fiskeri paa dansk Søterritorium blev overholdt, at han kan give et saadant Svar. Det er, hvad jeg havde at sige i denne Anledning. Dernæst skal jeg fige et Par Ord i Anledning af Vædringsforlaget Nr. 192, som angaar Havnelaenet til Rønne Baadehavne. Det glæder mig, at det ærede Finantsudvalg er gaaet ind paa denne Bevilling, og at den er anbefalet af de ærede Ordførere saavel for Mindretallet som for Flertallet. Jeg skal ogsaa tillade mig at anbefale den. Der er hidtil aldrig kommet saa meget som en Dre i Laan fra Statskassen til Rønne Baadehavn eller til Rønne Havn i det Hele, og det viser sig, at der er c. 75 Baade ved disse Havne, at der altsaa er mange Familier, som ernære sig ved Fiskeri der. Det viser sig ogsaa, at Kommunen har stor Interesse i at faae disse Laan, da den ikke har undslaaet sig fra at stille sig som Selvfylldnerkautionist for Laanets afdragsmæssige Tilbagebetaling.

Ordføreren (Holstein): Forinden Debatten gaar videre, har jeg fundet det vigtigt at omtale med et Par Ord den Sag, der igaar navnlig bevægede Thinget, for at faae at vide, hvorledes Udvalgets Flertal skal stille sig med Hensyn til det paagjældende Vædringsforslag og muligt at faae fastslaaet en endelig Afgjørelse af denne Strid. Som jeg igaar fremhævede og som det vistnok ogsaa fremgaar af Debatten, er hele Thinget, baade Høire og Venstre, enigt om, at Instruxen bør være affattet i Overensstemmelse med de Forudsætninger, der laa til Grund for Bevillingen, og altsaa gaa ud paa at hævde Søterritoriets Renhed. Den Overensstemmelse, der er mellem Mindretallet og Flertallet, vedrører kun Spørgsmaalet om, hvorvidt Kanonbaaden skal gives eller ikke, og dets Afgjørelse afhænger igjen af, hvorledes Instruxen gjenføres og Kanonbaaden anvendes. Det er nu fremdeles Flertallets Mening, at vi lægge afgjørende Vægt paa, at Kanonbaaden anvendes saaledes, at den ikke blot er til Beskyttelse af vort Søterritorium og vore Fiskeres Interesser i Kattegattet, men ogsaa i Østersøen, og alle de Hensyn til Udlandet, der ere anførte, have